

I aftalen af 11. juni 1991 mellem regeringen og Kommunernes Landsforening om kommunernes økonomi 1992 til 1994 er der i pkt. 6 optaget en finansieringsgaranti af følgende indhold:

»Aftalen er indgået under den forudsætning, at stigningen i udskrivningsgrundlaget fra 1991 til 1992 vil udgøre 4,3 pct. for landet som helhed (incl. København og Frederiksberg). Hvis det faktiske samlede udskrivningsgrundlag i 1992, f.eks. som følge af en uforudset udvikling i beskæftigelse og ledighed, skulle afvige fra det forudsatte, vil provenuforskellen blive modregnet i skatteafregningen i 1994 vedrørende 1992, jf. pkt. 2.a. Modregningen fordeles mellem kommunerne i forhold til deres faktiske udskrivningsgrundlag for 1992.«

Tilsvarende punkter findes i regeringens aftaler af 11. juni 1991 med Amtsrådsforeningen og med Københavns og Frederiksberg kommuner.

Den nævnte finansieringsgaranti udmøntes gennem en ny § 64 B i kildeskatteloven (lovforslagets § 1, nr. 4).

Tanken bag finansieringsgarantien er, at der for 1992 sikres henholdsvis kommunerne under ét (incl. København og Frederiksberg) og amtskommunerne under ét (incl. København og Frederiksberg) indtægter svarende til det, der blev forudsat ved aftalens indgåelse.

Ved indgåelsen af aftalerne indgik i beregningsgrundlaget for 1992 et kommunalt udskrivningsgrundlag for den almindelige indkomstbeskatning på 401,1 mia. kr. og et tilsvarende amtskommunalt udskrivningsgrundlag på 400,4 mia. kr. (inklusive Københavns og Frederiksberg kommuner). Disse beløb er eksklusive virkningerne af ændringer i skatlovgivningen vedrørende udbytteskat og særlig indkomstskat, som tilsammen udgør ca. 1 mia. kr.

Når garantien skal beregnes, sammenholdes de forudsatte udskrivningsgrundlag med de faktisk opgjorte udskrivningsgrundlag pr. maj 1994, idet der anvendes tilsvarende afgrænsningsmæssige definitioner af forudsat og opgjort udskrivningsgrundlag. Herefter opgøres forskellen mellem skønnet og faktisk udskrivningsgrundlag for henholdsvis kommuner og amtskommuner under ét. Endelig opgøres et provenu af denne forskel ved at gange de opgjorte forskelle i udskrivningsgrundlaget for kommuner og amtskommuner under ét med henholdsvis den gennemsnitlige kommunale og amtskommunale udskrivningsprocent for 1991.

Finansieringsgarantien virker derefter på den måde, at staten afregner de opgjorte beløb til kommunerne og amtskommunerne, hvis de skønnede udskrivningsgrundlag har vist sig at være højere end de faktisk opgjorte. Beløbene afregnes med en tredjedel

hver den 1. i månederne oktober, november og december 1994. I denne situation må det antages, at størsteparten af kommunerne samtidig skal indbetale forskelsbeløb til statskassen i henhold til kildeskattelovens § 64, stk. 4. Finansieringsgarantien vil her betyde en samlet nettoudbetaling fra staten til kommunerne eller en nedsættelse af kommunernes nettoindbetaling til statskassen.

Hvis omvendt de skønnede udskrivningsgrundlag har været lavere end de faktiske, modregnes beløbene over for kommunerne og amtskommunerne med en tredjedel i hver af de månedlige skatteudbetalinger fra statskassen - de såkaldte tolvtedelsrater - for oktober, november og december 1994.

De beløb, der er beregnet for kommunerne og amtskommunerne under ét, fordeles på de enkelte kommuner og amtskommuner i forhold til deres andel af det samlede udskrivningsgrundlag for 1992. Udligning af forskellen i kommunernes beskatningsgrundlag vil på sædvanlig måde ske via udlignings-systemet.

Ifølge stk. 3 i den foreslåede § 64 B i kildeskatteloven fastsætter indenrigsministeren nærmere regler om beregningsgrundlaget for opgørelsen af virkningerne af finansieringsgarantien. Som led heri vil det blive fastsat, hvorledes Københavns og Frederiksberg kommuner skal indgå i beregningen under hensyn til, at disse kommuner har status både som primærkommune og som amtskommune. I den forbindelse vil der blive anvendt den samme opdeling af disse kommuners indtægter og udgifter i forholdet 60 (primærkommunal del) - 40 (amtskommunal del), som også anvendes i de kommunale udlignings- og tilskudsordninger.

5. Økonomiske og administrative konsekvenser.

De økonomiske virkninger af lovforslaget vil afhænge af konjunktur- og indkomstudviklingen i de kommende år. Forslaget vil alene indebære ændringer i betalingerne mellem staten og den kommunale sektor.

Forslaget om udskydelse af afregningen af forskelsbeløb, jf. afsnit 3.1 i bemærkningerne ovenfor, vil medføre en udgift for staten i 1992, men en tilsvarende indtægt i 1993. Baseret på de skøn, der lå til grund for aftalen af 11. juni 1991 mellem regeringen og de kommunale parter, vil der være tale om et beløb på 3,6 mia. kr. Beløbet fordeler sig med 2,1 mia. kr. til primærkommunerne eksklusive hovedstadskommunerne, 0,6 mia. kr. for Københavns og Frederiksberg kommuner og 0,9 mia. kr. for amtskommunerne.

Forslaget om ændret afregning (modregning) af restancer, jf. ovenfor afsnit 3.2, vil medføre merind-